

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 13 0 К 003998 16 Кж
Бања Лука, 24.11.2016. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Драгомира Миљевића и Горане Микеш, као чланова вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету против оптуженог Ј.С., због кривичног дјела силовања из члана 193. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалбама, Окружног тужилаштва у Добоју и браниоца оптуженог, адвоката С.Л. из Д., изјављеним против пресуде Окружног суда у Добоју број 13 0 К 003998 16 К од 19.07.2016. године, у сједници вијећа којој су присуствовали републички јавни тужилац мр Ненад Врањеш, оптужени и његов бранилац, донио је дана 24.11.2016. године

ПРЕСУДУ

Одбија се, као неоснована, жалба окружног тужиоца у Добоју и потврђује пресуда Окружног суда у Добоју број 13 0 К 003998 16 К од 19.07.2016. године, док се жалба браниоца оптуженог Ј.С., одбацује као недопуштена.

Образложење

Пресудом Окружног суда у Добоју број 13 0 К 003998 16 К од 19.07.2016. године, оптужени Ј.С. је на основу члана 298. тачка в) Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), ослобођен од оптужбе због кривичног дјела силовања из члана 193. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту КЗ РС).

У складу са том, донесене су и одлуке о трошковима кривичног поступка и имовинскоправном захтјеву.

Против те пресуде, благовремено су изјавили жалбе окружни тужилац у Добоју и бранилац оптуженог.

Окружни тужилац побија пресуду због "погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања", с приједлогом да се побијана пресуда укине и "одреди одржавање главног претреса".

Бранилац оптуженог је изјавио жалбу због погрешно утврђеног чињеничног стања, али у жалби није ставио приједлог.

Бранилац је поднио и одговор на жалбу тужиоца и предложио да се она одбије као неоснована.

На сједници вијећа републички јавни тужилац је изложио жалбу, остао код навода из жалбе, те предложио да се одржи претрес пред овим судом.

Бранилац оптуженог је изложио жалбу као и одговор на жалбу тужиоца, те остао код навода из жалбе и одговора на жалбу.

Разматрајући спис, побијану пресуду, жалбе и одговор браниоца оптуженог на жалбу тужиоца, одлучено је као у изреци ове пресуде из сљедећих разлога:

Чињенична утврђења побијане пресуде су по оцјени овога суда потпуна и правилна. Она се не могу довести у сумњу приговорима који се износе у жалби тужиоца. Наиме, побијана пресуда је доказима оптужбе на које се позива у образложењу утврдила на несумњив начин да је оптужени на начин и под околностима како је то описано у изреци пресуде према оштећеном предузео полне радње, али да није на несумњив начин утврђено да су те радње предузете употребом силе, да је оптужени на ту полну радњу принудио оштећеног употребом силе или пријетњом да ће непосредно напасти на живот или тијело оштећеног, а што јесте битно обиљежје кривичног дјела силовања из члана 193. став 1. КЗ РС, а у овом случају кривичног дјела из члана 193. став 2. у вези са ставом 1. истог закона, будући да је оштећени малолетно лице. Из наведеног произилази да при предузимању полне радње према оштећеном као малолетном лицу није предузета никаква сила нити озбиљна пријетња, што представља конститутивни елемент бића кривичног дјела које је оптуженом стављено на терет. Приговори жалбе тужиоца у жалбеном основу из којег се пресуда побија да оштећени није дао сагласност да се према њему предузму полне радње, није основано. Ово због тога, што се оштећени ни на који начин није успротивио радњама које је према њему предузимао оптужени, ни једном својом радњом нити поступком то није показао, како реалним радњама, тако и конклюдентним, што пресуда ваљано образлаже на страни 9. Како дакле, није било принуде на полну радњу од стране оптуженог употребом силе или озбиљне пријетње, што не произилази ни из исказа оштећеног, те како оптужба није извела доказе из којих би такав закључак произилазио, то овај суд налази да је закључак побијане пресуде да у овој кривичноправној ствари нема поузданих доказа да је оптужени учинио дјело на начин, у вријеме и под околностима описаним у изреци побијане пресуде, због чега је оптужени и ослобођен од оптужбе на основу члана 298. тачка в) ЗКП РС.

Из наведених разлога, жалба тужиоца није основана, због чега је ту жалбу ваљало одбити на основу члана 327. ЗКП РС и одлучити као у изреци ове пресуде.

Што се тиче жалбе браниоца оптуженог, овај суд је ту жалбу одбацио као недопуштену на основу члана 326. ЗКП РС.

Ово из разлога, што је оптужени ослобођен од оптужбе на основу члана 298. тачка в) ЗКП РС, дакле, по најповољнијем основу из којег се према одредби члана 298. ЗКП РС може донијети ослобађајућа пресуда. Ослобађајућа пресуда се у овом случају

није могла донијети по основу члана 298. тачка а) ЗКП РС, јер радње описане у изреци побијане пресуде садрже сва обиљежја кривичног дјела, али у овом случају употреба силе или озбиљне пријетње није доказана, па је основ за ослобађање само члан 298. тачка в) ЗКП РС.

Ослобађајућу пресуду није могуће донијети ни по основу из тачка б) члана 298. ЗКП РС, јер у овом случају не постоје околности које би искључивале кривицу оптуженог.

Из наведених разлога, одбрана нема правног интереса за изјављивање жалбе против пресуде по којој је оптужени ослобођен у недостатку доказа. Из тих разлога је жалбу браниоца ваљало одбацити као недопуштену.

На основу свега изложеног, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић